

Nasilje u obitelji – problem o kojemu se nerado govori

Nasilje u obitelji je još uvijek „tabu tema“ o kojoj se nikako ili veoma malo govori, što je potpuno krivo.

Žene su najčešće žrtve nasilja – čak 80 do 85%. Muškarci, najčešći počinitelji obiteljskoga nasilja, iako su svjesni neprihvatljivosti svoga ponašanja, najčešće ne nalaze pravi način kako se boriti protiv takva oblika ponašanja. Nije zanemariv broj počinitelja obiteljskoga nasilja koji svoje ponašanje ne doživljavaju tako i to ne žele priznati. Njima je pomoć najpotrebnija. U nekim obiteljima nasilje se zna događati godinama, a da nitko od susjeda i prijatelja ništa ne primjeti. Kada i primjete uglavnom se ne žele miješati. Takvo ponašanje je također neispravno, jer nasilje u braku i obitelji nije nikakva privatna stvar. Svaki pojedinačni slučaj je poseban. Stoga je u svakom pojedinačnom slučaju neophodna temeljita analiza i izbor načina na koji pristupiti žrtvi i počinitelju.

Ako se ne odluči za **izravan pristup**, može se pokušati pomoći i na **neizravan način** – ubacivanjem u poštanski sandučić prospekata i adresa obiteljskih i bračnih savjetovališta i specijaliziranih ustanova za tu problematiku. To posebice vrijedi za obitelji s djecom ili ako je alkohol i drugi oblici ovisnosti u pitanju. Poseban je oprez potreban kada su u pitanju nasilne osobe, jer su njihove reakcije nepredvidive. Iako nikada ne treba očekivati brze i čudesne promjene, od pokušaja se ne smije odustati. Najgora je odluka ništa ne činiti i pustiti da se nasilje i dalje događa. Za žrtve je bitno da ljudi iz njihova najbližega okruženja reagiraju i da jasno kažu što misle o takvu obliku ponašanja. Velik broj žrtava tek tada, nakon jasnog stava ljudi njihova okruženja, zapravo shvati da stanje u njihovim obiteljima nije normalno i da moraju tražiti pomoć.

U slučaju da dođe do nasilja, žrtva može učiniti sljedeće :

- Prvi korak jest prijava policiji na telefonski broj 117.
- Policija nakon prijave napravi zapisnik i privremeno zabrani nasilniku prisup zajedničkom stanu, kao i kontakt s žrtvom i djecom. Trajanje zabrane je, ovisno o pojedinom kantonima, 10 do 14 dana.
- Policija će i žrtvu i nasilnika uputiti na odgovarajuća savjetovališta, jer u biti obadvije strane trebaju pomoć. Ukoliko je bilo fizičkih ozljeda, nužan je pregled i savjetovanje s liječnikom zbog dokaza važnih za kasniju sudsku proceduru.
- Nasilni supružnik se može nakon isteka zabrane vratiti u zajednički stan.
- Ako to žrtva nasilja želi onemogućiti, mora se obratiti sudu koji može odlučiti da ona može s djecom ostati u zajedničkom stanu.
- Sud također može nasilniku dodatno zabraniti svaki mogući kontakt sa žrtvom kao što su SMS-poruke, telefonski pozivi i elektronska pošta.
- Zabrana bilo kakvog približavanja žrtvi u javnosti (na ulici, u praku...) također je jedna od mogućnosti koje stoje na raspolaganju sudu.
- Koji civilni sud je nadležan može se provjeriti na elektroničkom naslovu: www.zivilgerichte.ch.
- Žrtva može na policiji podignuti i krivičnu prijavu protiv obiteljskog nasilnika, ako to sama policija, nakon službene prijave, nije učinila.

Važno je naglasiti da žrtve nerijetko, zbog bojazni za sebe i svoju djecu, godinama trpe obiteljsko nasilje. Najčešći razlozi su žrtvina novčana ovisnost o nasilniku i neriješena boravišna dozvola. No, ni to nije razlog da se ne potraže zaštita i konkretna pomoć od brojnih ustanova, koje im mogu pomoći. Na ovim naslovima, ovisno o vrsti nasilja i drugim problemima vezanim za tu pojavnost, možete potražiti i dobiti nužne informacije i pomoć:

www.frauenhaus-schweiz.ch
www.opferhilfe-schweiz.ch
www.bif-frauenberatung.ch
www.elternnotruf.ch
www.projuventute.ch.

Valentina Matolić / 11. 2021